

*függsz
és tőlük függsz
és nekik
úgy tetszenék bábként ficáncolj
utolsó lehelletedig*

KISS DÉNES

Diadalmam

*Már én is vasban aranyban!
Bőrömmön rozsdabarnásan
hajamon fémesült fényben
fényesült fémesülésben
lennék még aki akartam
tettben hitben szavakban
gyerekkor kutytejszaga rajtam
mindig mindenben hivatlan
törékenyen is tiporhatatlan —*

*Veszejtés ellen gondolat
éppen a gondolhatatlan!*

*Már én is vasban aranyban
szitokból koszorúsan
komoran s ragyogó búban
erőben szépséges szenvedőben
csak árnyékom menekül előlem
a végső fölfoghatatlan
Hogyha elkopik fényem
azt kell majd utolérnem
Az lesz a diadalmam!*

Ölelő ölő

*Majd minden szétomlik
sugárzássá ocsúdik a kő
Szivárvány lesz párolgó acélból
főlénk feszülő — ölelő ölő!
A Föld is fénné
lassan szertefoszlik
s megkeményül közben az idő
Isten is felejt
az emberi tébolyt
Vetélt magzatát
felejt szülő*

Éjszakai idéző

Czeizel Endrének

*Nagy László elment el bizony
a lassú fényű égen át
Márványosan fönségesen
ahogy a hősök katonák*

*Ragadták szárnyas lovai!
De itt dacol a papíron
Nesztelen dörgést dob az ég
és fürkészhet amíg leírom*

*Kormos is elment el bizony
Ágborisréten csavarog
Én meg magamban lobbantok
s oltok el egy-egy csillagot*

*Gyújtogattam s most elfújom
Legyen sötétebb ez az éj!
Fehér agyamból fekete
láváit löki ki a vér*

*Illyés is elment el bizony
Illés rettentő szekerén
Hogy visszatérne semmi nyom
Sírja az ország közepén*

*Már husa sincsen nincs husa
jussa markunkból pereg
Csak azértis csillagnak
ajánlom s tűznek szívemet*

*De honnét ez az agybani
sápadt villámú kárhozat?!
Gyors végzetet kihordani
miféle szülő-feladat?*

*Mert pusztúlnak a szeretet
édesded gyermeksejtjei
Lobbantsd föl magad hogy ne tudj
felejtetni felejtetni*

*Mind így készülünk mind bizony
a fagyott fényű égen át —
Kitöltöm s fenékig iszom
e vérfekete éjszakát*

ZALÁN TIBOR

Örök fény

*!Mennyi fény rakódott meg húsomban
sugárzok mint az éjszaka szívébe mártott kés
mint a tengerben elmerülő megsebzett repülő ! sugárzok
mint a gyermekek szeme »akkor« a hánykolódó roncsok között
----- »OTT«*

nem tudom az éjszakába visszaálmodni magam!

*:Kiad a sötétség is: célpont vagyok
s a fűrge radarok homlokomra állítják a halált*